



34. *Περὶ τὸ πῶς ἐπῆρεν ὁ Ξάνθος τὸν Αἰσώπον εἰς ἕναν κῆπον νὰ ἀγοράσουν λάχανα καὶ ὁ Αἰσώπος ἐξήγησεν τὸ ἐρώτημα τοῦ κηπουροῦ καὶ ἐπῆρεν τὰ λάχανα χάρισμα.*
25. Ἀπῆτις ἐπέρασαν ὀλίγες ἡμέρες, ἐπῆρε τὸν Αἰσώπον ὁ Ξάνθος καὶ ἐπῆγαν εἰς ἕναν κῆπον νὰ ἀγοράσῃ λάχανα. Ὅμως ὁ κηπουρὸς ἔδεσεν ἕναν δεμάτιν λάχανα καὶ ἔδωκεν τοῦ Αἰσώπου. Ὁ δὲ Ξάνθος, ἀπῆτις ἐπῆρεν τὰ λάχανα, ἠθέλησεν νὰ πλερώσῃ τὸν κηπουρόν.
35. Καὶ ὁ κηπουρὸς εἶπεν πρὸς τὸν Ξάνθον· «Ἄφησε, αὐθέντη, τὴν πληρωμὴν, ὅτι ἔχω νὰ σὲ ἐρωτήσω ἕναν λόγον νὰ μοῦ τὸν ἐξηγήσῃς.» Ἀποκρίθην ὁ Ξάνθος· «Τί εἶναι τὸ ἐρώτημάν σου;» Λέγει του ὁ κηπουρὸς· «Τί εἶναι ἡ ἀφορμὴ, ὅτι ὅσα φυτεύομεν ἐμεῖς, κάμνομέν τως μεγάλην κήδευσιν, σκάπτομέν τα, ποτίζομέν τα καὶ βοτανίζομέν τα, καὶ μὲ ὅλα αὐτὰ ἀργοῦν νὰ γένουν, καὶ ἐκεῖνα ὅπου ἐβγάλλει ἡ γῆς ἀφ' ἑαυτῆς, γίνονται ὀγλήγορα, καλὰ καὶ δὲν ἔχουν καμμίαν κήδευσιν;» Ὁ δὲ Ξάνθος, ἐπειδὴ ἦτον φιλοσοφικὴ ἐρώτησις, δὲν εἶπεν ἄλλο τίποτε, μόνον τοῦτο, ὅτι εἶναι ἀπὸ κυβερνήσεως τῆς ἄνω πρόνοιας.
36. Καὶ ὁ Αἰσώπος ἦτον ὁμοῦ καί, ὅταν τὸ ἤκουσεν, ἐγέλασεν. Λέγει του ὁ φιλόσοφος· «Αἰσώπε, γελαῖς ἢ ἀναγελαῖς;» Ἀποκρίθην ὁ Αἰσώπος· «Ἀναγελῶ, πλὴν ὄχι ἐσένα, μόνον ἐκεῖνον ὅπου σὲ ἐρώτησεν. Πλὴν ὅσα γίνονται ὑπὸ τῆς θείας πρόνοιας, στέκει εἰς τοὺς φιλοσόφους νὰ δίδουν τὴν ἀπόκρισιν. Ὅμως ἄφησέ με καὶ ἐγὼ νὰ δώσω τὴν ἀπόκρισιν.»
37. Τότες γυρίζει ὁ Ξάνθος καὶ λέγει πρὸς τὸν κηπουρόν· «Δὲν πρέπει ἐμένα νὰ περιπατῶ ἀπὸ τοὺς κήπους διδάσκων. Πλὴν ἔχω ἐτοῦτον τὸν σκλάβον καὶ ἠξεύρει πολλὰ, καὶ ρώτησέ τον νὰ σοῦ δώσῃ τὴν ἀπόκρισιν.» Ἀποκρίθην ὁ κηπουρὸς· «Ἐτοῦτος ὁ σιγαμένος ἠξεύρει γράμματα;»
5. Ἀλίμονον εἰς ἐμένα, ὅτι ἀπὸ τοιοῦτον σιγαμερόν ἄνθρωπον θέλω νὰ γυρέψω νὰ μάθω. Ὅμως τί ἔχω νὰ κάμω; Ἐπειδὴ ὁ φιλόσοφος ἔτζι θέλει, ἄς ὑπάγω νὰ ἰδῶ τί λέγει.» Τότες ἐκόντεψεν εἰς τὸν Αἰσώπον καὶ λέγει του· «Παρακαλῶ σε, διάλυσέ μου τὸ ζήτημα, ἂν ἐγνωρίζῃς.» Λοιπὸν ἀποκρίθην ὁ Αἰσώπος· «Ἡ γυναῖκα ἀπῆτις δευτεροπανδρευθῆ καὶ νὰ ἔχῃ παιδιά ἀπὸ τὸν πρῶτον τῆς τὸν ἄνδραν καὶ νὰ εὐρῆ καὶ τοῦ ἀνδρός τῆς παιδιά νὰ ἔχῃ ἀπὸ τὴν πρώτην του γυναῖκα, τῶν παιδιῶν ὅπου ἔφερεν αὐτὴ εἶναι μητέρα, καὶ ἐκεινῶν τῶν παιδιῶν ὅπου ἠῦρεν καὶ εἶχεν ὁ ἄνδρας τῆς λογάται μητρία.



- 15 Λοιπὸν ἀναμεσὸν τῶς εἶναι πολλὴ διαφορὰ, διότις τὰ ἐδικὰ τῆς τὰ θρέφει μὲ  
μεγάλην ἐπιμέλειαν καὶ ἀγάπην, καὶ ἐκεῖνα ὅπου εἶναι μὲ ξένους κόπους καὶ  
πόνους καμωμένα, τὰ μισᾷ καὶ ἀπὸ τὴν ζηλείαν τῆς ἀποκόβγει ἀπὸ τὰ ξένα  
20 παιδιά τὴν τροφήν καὶ τὴν δίδει τῶν ἐδικῶν τῆς παιδίων καὶ τὰ ἀγαπᾷ ὡς  
ἐδικὰ τῆς φυσικὰ καὶ μισᾷ τοῦ ἀνδρός τῆς ὡσὰν ξένα. Τὸν ὅμοιον τρόπον  
κάμνει καὶ ἡ γῆς· ἐκείνων ὅπου ἐβγάλλει ἀφ' ἑαυτοῦ τῆς λογαῖται μητέρα καὶ  
ἐκείνων ὅπου φυτεύεις ἐσὺ λογαῖται μητρυία. Διὰ τοῦτο τὰ ἐδικὰ τῆς τὰ  
θρέφει ὡς γνήσια καὶ τὰ ζεσταίνει, καὶ τὰ ἐδικὰ σου ὡσὰν μπαστάρδικα τὼς  
δίδει τὴν τροφήν.» Καὶ ἔτζι ἀναπαύτην ὁ κηπουρὸς εἰς τὰ λόγια τοῦ Αἰσώπου  
καὶ λέγει του· «Ἐπληροφόρησές με εἰς τὴν δυσγνωμίαν ὅπου εἶχα. Λοιπὸν  
διάβαινε, καὶ ἄς εἶναι τὰ λάχανα αὐτὰ ἀνταμοιβή σου, καὶ ὄχι μόνον αὐτά,  
πλὴν καὶ ὅποτε χρειαστῆς, ἔρχου καὶ ἔπαιρνε χάρισμα.» (c. 38 deest)

Μανόλης Παπαθωμόπουλος (επιμ.), *Πέντε δημῶδεις μεταφράσεις του Βίου του Αἰσώπου*,  
Παπαδήμας, Αθήνα 1999.